

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة (للحرمين و
الجمعية)

د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې

د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې

شيخ عبد الرحمن بن ناصر سعدي

د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې

ليکنه

شيخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي (رحمه الله)

سرريزه

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه وسلم.

اما بعد: يقينا چي د زړه سکون، ډاډ، خوشحالي، د اندېښنو او غمونو لرې کېدل د هر انسان غوښتنه ده او پدې سره ښه ژوند تر لاسه کېږي، خوشحالي او خوښۍ بشپړېږي.

د دې لپاره ديني، طبيعي او علمي لاملونه شته چي يوازې د مؤمنانو لپاره دا ټول تر لاسه کېدل شوني دي، او که دغه خوشحالي پرته له مومنانو نورو ته د کوم سبب له لارې تر لاسه کېږي نو دا به د هغوی د هوښيارانو يوه هڅه وي، حال دا چي هغوی به نورې ډېرې لارې له لاسه ورکړي وي چي اوس او په راتلونکي کې به ډيرې ګټورې وي.

خو زه به په دې رساله کې د دې لويې غوښتنې او مطلب لپاره د هغو لاملونو يادونه وکړم چي زما ذهن ته راځي، کوم چي هر څوک يې په لټه کې دي.

حُينُو خلکو د دې لاملونو ډېری برخې تر لاسه کړي چې خوشحاله او پاکیزه ژوند لري، او حُينُو خلکو د دې لاملونو څخه هېڅ نه دي تر لاسه کړي او خپل ژوند د بدبختۍ او تاوان سره تېروي. او حُينِي نور د دې دواړو په منځ کې دي. دا هر څه د هغه توفیق او بریالیتوب پورې اړه لري چې الله تعالی ورته ورکړی وي. الله تعالی د هر خبر لپاره توفیق ورکونکی او هغه ذات دی چې د هر شر د دفع کولو لپاره ترې مرسته غوښتل کيږي.

خپرکی: ایمان او نېک عمل

۱- د دې لپاره تر ټولو لوی سبب، اساس او اصل، ایمان او صالح عمل دی، الله تعالی فرمایلي:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ﴾ (97)
 ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنشَأَ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۙ﴾ (چا چې نېک عمل وکړ؛ که نارینه وي او یا ښځینه خو چې مومن وي نو خامخا به ښه ژوند ورباندې تېر کړو او [آخرت کې به] د هغو نېکو عملونو چې دوی به کول، ښه بدله ورکړو). [النحل سورت: 97 آیت].

نو الله تعالی هغو کسانو ته په دنیا کې د ښه ژوند او په آخرت کې او د استوګنې په کور کې د ښې بدلې ژمنه ورکوي چې ایمان او نېک عمل یې سره یو ځای کړي دي.

د دې سبب روښانه دی: هغه مومنان چې په الله تعالی صحیح ایمان لري، هغه ایمان چې نېک عمل زیاتوي، زړونه،

اخلاق، دنیا او اخرت برابروي، له دوی سره هغه اصول او اساسات دي چې له لارې یې د خوښۍ او خوشحالی، د خفگان اندیښنو او غمونو ټول اسباب استقبالي.

دوی د خوښۍ او خوشحالی څیزونه قبلوي او شکر پرې ادا کوي، او په ګټورو کارونو کې یې مصرفوي، نو که دوی دغه خوشحالي په دې ډول وکاروي، د هغې څخه خوښي ترلاسه کوي، او د هغې دوام او برکت غواړي، او شکر گذاران د خپل ثواب هیله لري، ډېره ستره او عظیمه ده کوم چې د هغې خیر او برکت له دې خوشحالیو څخه زیات دی کوم چې د دې خوشحالیو ثمرات ګڼل کېږي.

دوی کړاورنه، زیانونه، اندېښنې او غمونه قبلوي او څومره چې ممکن وي پر وړاندې یې مقاومت کوي، او هر څومره چې کولی شي هغو کې تخفیف او کموالی راولي، او د هغه څه پر وړاندې صبر کوي چې د پېښېدو پرته بله چاره نه لري، نو په دې سره دوی د کړاوونو آثار په ګټور مقاومت، تجربې، او قوت ترلاسه کوي، او همدارنګه زغم او د ثواب او اجر تمه کول سختی او کړاونه له منځه وړي، او ښې هیلې او خوشحالی د کړاوونو ځای ناستې کېږي، او د الله تعالی فضل او اجر ته هیله پیدا کېږي، لکه څنګه چې پیغمبر صلی الله علیه وسلم په صحیح حدیث کې تعبیر کړی چې فرمایي:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَّاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَّاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ»

«د مؤمن چاري ته حيرانتيا ده، يقينا چې هره چاره يې په خبر ده، او دا (ځانگړتيا) له مؤمن پرته د بل چا لپاره نشته، که خوشحالي ورته ورسېږي نو شکر باسي او دا د ده لپاره غوره ده، او که مصيبت ورته ورسېږي، صبر کوي او دا د ده لپاره غوره ده. دا (ځانگړتياوې) له مؤمن پرته د بل هيچا لپاره نشته». مسلم روايت کړی.

نو هغه صلى الله عليه وسلم موږ ته خبر راکړ چې د مومن گټي او نیکمرغي او د هغه د عملونو ثمرې به په ټولو هغو خوشحاليو او کړاونو سره چه هغه ته پېښېږي څو چنده کېږي. له همدې امله تاسو به دوه کسان ومومئ چې د ښې يا بدې پېښې سره به مخ شي، خو د دواړو غبرگون د پېښې پر وړاندې د هر يو کس د ايمان او نیک عمل په تناسب توپير لري. دغه ياد کس چې ياد دوه صفتونه لري، خبر او شر په شکر او صبر استقبالي او څه چې د دې دواړو سره مل وي، نو له همدې امله ورته خوښي او خوشحالي رسېږي او د انديښنې، غم، اضطراب، د سيني تنگوالی او د ژوند بدبختی له منځه ځي، او په دنيا کې به پاکيزه ژوند ولري. او دا بل کس چې ښېگڼې په شرارت، تکبر او ظلم سره استقبالي، د هغه اخلاق منحرف کېږي او هغه دغه ښېگڼې د څارويو په څېر له حرص او بې صبری سره استقبالي، او بيا يې هم زړه نا ارامه وي، بلکې له بېلابېلو لارو گډوډ وي، د خپلې خوښې شيانو له زوال څخه په وېره کې وي، او د ډېرو پېښو له مخې چې دې شيانو ته رسېږي، او له بله اړخه د نفس خواهشات حد نه لري او د نورو شيانو لپاره لېواله وي، نو ممکن چې ورته پېښ شي او ممکن چې پېښ نه شي، که په اټکل سره

ورته پېښ شي، هغه به هم پرته له اندېښنو نه وي کومو ته چې مخکې اشاره وشوه، سختی او کړاونه به په تشویش، اضطراب، بې صبرۍ، ويرې او بې قراری سره استقبالي، نو د ژوند د بدبختيو، رواني او عصبي ناروغيو، او د هغه د وېرې په اړه پوښتنه مه کوه چې څه ورته پېښېږي چې کیدی شي هغه بدترین حالت او تر ټولو وحشتناکه ستونزو ته ورسوي، ځکه چې هغه د کوم اجر تمه نه لري. او هغه صبر او زغم هم نه لري چې د ور پېښ شوي مصیبت په کموالي کې پرې اسانتیا راولي.

دا ټول د تجربې له مخې لیدل شوي او د دې ډول په یوې بیلګې که تاسو فکر وکړئ او د خلکو په شرایطو یې پلي کړئ، نو تاسو به د هغه مومن ترمنځ لوی توپیر وګورئ چې د خپل ایمان سره سم عمل کوي، او د هغه چا ترمنځ چې د هغه په څېر نه دی، دا هغه څه دي چې دین د الله تعالی د رزق ورکولو کې پر قناعت هڅونه کوي، او هغه څه چې هغه خپلو بندګانو ته د خپل هر ډول فضل او سخاوت له لارې ورکړي دي.

که چېرې یو مومن په ناروغۍ، فقر، یا ورته پېښو اخته شي چې هرڅوک ورسره مخ کېږي، نو - هغه ایمان او قناعت چې دی یې لري او رضایت پر هغه څه چې الله ورته ټاکلي - د هغه د سترګو د یخوالي سبب ګرځي، او په زړه کې هغه څه نه غواړي چې د هغه لپاره نه وي ټاکل شوي، او هغه چا ته به ګوري چې له هغه څخه ښکته وي، او هغه چا ته به نه ګوري چې له هغه څخه پورته وي، نو ممکن د هغه خوشحالی

د هغه چا له خوشحالو څخه ډېرې وي کوم چې ټولې دنياوي غوښتنې بشپړې شوي وي، که چېرته قناعت و نه لري.

همدارنگه تاسو به هغه څوک چې د ايمان په مقتضا عمل نه کوي ومومئ، که په يو څه فقر اخته شي، يا ځيني دنياوي غوښتنې تر لاسه نه کړي، نو تاسو به هغه په خورا بدبختۍ او خفگان کې ومومئ.

بله بېلگه: که چيرې د وېرې لاملونه رامنځته شي، او انسان په اندېښنو کې اخته شي، نو تاسو به هغه څوک چې د صحيح ايمان خاوند وي، د هغه زړه به پياوړی او نفس به يې ډاډمن وي، د دې توان به لري چې دا مسئله اداره کړي او له دې پر او څخه چې هغه ورسره مخ شوی دی، په فکر، قول او عمل په ښه توگه تېر شي، او هغه به ځان د دې ځورونکي گډوډۍ او اندېښنو لپاره مخکې له مخکې چمتو کړی وي، نو دا هغه شرايط دي چې انسان ته تسليت ورکوي او زړه يې ثابتوي.

همدارنگه به بې ايمانه انسان ومومئ چې د دې په مخالف حالت کې دی؛ که چېرته وېرونکي حالات رامنځته شي، نو وجدان به يې په اندېښنه کې شي، افکار به يې گډوډ شي، او وېره به يې را گير کړي، نو داسې بهرنۍ وېره او داخلي اندېښنې به ورسره مل شي چې بيانول ناشوني دي، نو دا ډول خلکو ته که ځيني طبيعي اسباب مهيا نه شي؛ چې ډېر تمرين ته اړتيا لري، نو ځواک به يې له منځه لاړ شي او اعصاب به يې گډوډ شي، ځکه چې ايمان دوی سره هغه ايمان نشته چې په بحراني، غمجنو او ځورونکو حالاتو کې يې صبر کولو ته اړ باسي.

نو ښه او بد ، مومن او کافر ، د اکتسابي زړورتيا په ترلاسه کولو کې شریک دي، او په هغه غریزه کې چې ویره کموي او اسانوي، خو د مومن ځانگړتیا په دې کې ده چې هغه د قوي ایمان، صبر، پر الله تعالی توکل، اعتماد، او اجر د تمې له مخې توپیر لري، دا هغه شیان دي چې زورتیا یې زیاتوي او د ویرې بار کموي، او ستونزې پرې اسانه کوي، لکه څنګه چې الله تعالی فرمایلي:

﴿...إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ...﴾

﴿...إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ...﴾ (...که تاسو خوږیږئ نو دوی هم ستاسو په شان خوږیږي، حال دا چې تاسو د الله نه هغه هیلې هم لرئ چې دوی یې نه لري...) (د النساء سورت: ۱۰۴ ایت) او هغوی ته د الله تعالی له مرستې، ځانگړی ملاتړ او مدد حاصلېږي چې وېره یې پرې لرې کیږي، او الله تعالی فرمایلي:

﴿...وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

﴿...وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ (...او صبر کوئ، یقیناً الله د صابرانو سره (مل) دی). [د الأنفال سورت: ۴۶ ایت].

له مخلوق سره په قول او عمل کې احسان کول او له هغو اسبابو څخه چې اندېښنه، غم او خفګان له منځه وړي، له خلکو سره په قول او عمل کې ښېگڼه او هر ډول نیک عملونه دي چې دا ټول خبر او نیکی ده، او الله پاک پرې له صالحانو او فاجرانو څخه د نیکی په کچه اندېښنې او غمونه لرې کوي،

خو مؤمن پکي تر ټولو بشپړه برخه او حصه لرونکي دي، او هغه د دې حقيقت له مخې توپير لري چې نېک عملونه يې په اخلاص او د اجر په تمه شوي دي.

نو الله تعالی د هغه لپاره د ښېگڼې او نیکو کارونو ترسره کول اسانه کوي، ځکه چې د خبر رسولو هیله لري او د هغه د اخلاص او د اجر غوښتنلو له امله له هغه څخه سختی لري کوي، الله تعالی فرمايي:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (114)

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (114). د دوی (په زیاترو پټو ناستو (مرکو) کې خبر نشته پرته له هغه چې څوک د خبرات، کومې ښېگړې یا د خلکو ترمنځ د سولې امر وکړي، او چا چې د الله د رضا په لټه داسې وکړل نو زر به ستره بدله ورکړو. [د النساء سورت: ۱۱۴ ایت].

نو الله تعالی فرمايي چې دا ټولې چارې د هغه چا لپاره خبر دي چې دا ورڅخه صادر شوي وي. خبر، خبر راوړي او شر له منځه وړي. او هغه مومن چې له الله تعالی څخه اجر غواړي، هغه ته به لوی اجر ورکړي، او د لوی اجر له جملې څخه: د اندېښنو، غمونو، کړاوونو او داسې نورو شیانو لري کول دي.

فصل: په يوه کار يا گټورې زده کړې بوختېدل

د هغه خفگان د لرې کولو د اسبابو له جملې څخه چې له عصبي فشار څخه را منځته کېږي، او زړه په ځينو ناخوالو شيانو بوختوي؛ ځان په گټور کار يا زده کړه بوختول دي. دا کار زړه له هغه څه څخه بې پروا کوي چې خفگان ته يې رسولی دی. نو کېدی شي هغه اسباب هېر کړي چې د اندېښنو او خفگان لامل شوي دي، نو له دې کبله به يې روح خوشحاله او فعاليت پېر شي، او دا سبب د مومن او نورو تر مينځ مشترک دی. خو مومن د خپل ايمان، اخلاص او اجر له مخې د هغه علم سره چې خپله يې زده کوي او يا يې نورو ته ورزده کوي، او په هغه نېک کار کې چې ترسره کوي يې، که هغه عبادت وي، نو عبادت دی، او که دنيوي کار يا يو عادت وي، نو ښه نيت ورسره مل وي او موخه يې له دې کار څخه دا وي چې د الله تعالی په اطاعت کې ورسره مرسته وکړي، او دا کار د اندېښنې، غم او خپگان په لرې کولو کې فعاله ونډه لري، نو څومره انسانان د تشويشونو او دوامداره کړاو سره مخ دي چې له امله يې په بېلابېلو ناروغيو اخته شوي دي، نو د دوی اغيزمنه درملنه (د هغه سبب هېرول دي چې دوی ځوروي او اندېښمنوي، او دا چې خپل ځان بايد په يو گټور کار بوخت کړي).

نو په کار ده چې په داسې يو څه بوخت شي چې زړه ورسره سکون پېدا کوي او ليوالتيا يې ورسره وي، ځکه پدې سره کېدی شي دا گټوره موخه تر لاسه شي. و الله اعلم.

خپل ټول فکر د نن ورځې په کار متمرکز کول، یو له هغو اسبابو چې اندېښنه او فکري گډوډي دا دی چې خپل ټول فکر د نن ورځې په کار ورغونډ کړي، او د راتلونکي په اړه یې له اندېښنې پرې کړي، او په تېرو وختونو یې له خفگان څخه وساتي. له همدې امله پیغمبر صلی الله علیه وسلم له اندېښنې او غم څخه په الله تعالی پناه غوښتې، نو لدې کبله په تېرو مسایلو چې بېرته راگرځېدل یې ممکن نه وي غم او اندېښنه هېڅ گټه نه لري، او هغه اندېښنه چې په راتلونکي د وېرې له امله رامینځته کېږي ممکن د زیان باعث وگرځي، نو بنده باید په خپل عصر او زمانه کې ژوند وکړي، خپل جدیت او هڅې د خپلې ورځې او خپل اوسني وخت د ښه کولو لپاره راټول کړي، ځکه چې په دې د زړه راټولو د کارونو د بشپړېدو سبب گرځي، او بنده د اندېښنې او غم پر وړاندې تسلي ترلاسه کوي. کله چې به رسول الله صلی الله علیه وسلم دعا کوله یا به یې خپل امت ته د دعا لارښوونه کوله، نو هغه به د الله تعالی څخه د مرستې په غوښتلو ټینګار کاوه، او د هغه د مهربانۍ ته امید لرلو ته به یې هڅول، ترڅو هغه څه ترلاسه کړي چې د ترلاسه کولو لپاره یې دعا کوي. او له هغه څه لاس په سر شي چې د دفع کولو لپاره یې دعا کوي، ځکه دعا له عمل سره تړلې ده، بنده د هغه څه لپاره هڅه کوي چې په دیني او دنيوي چارو کې ورته گټه رسوي، او له خپل رب څخه د خپل هدف د بریالیتوب سوال کوي، او مرسته ترې غواړي، لکه څنګه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي:

(اٰخِرُصْنِ عَلٰی مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِزْ بِاللّٰهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِذَا أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَرُ اللّٰهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِن لَّو تَفْتَحْ عَمَلَ الشَّيْطَانِ)

«پر هغه څه ټينگار وکړه چې گټه درته رسوي او د الله تعالى نه مرسته وغواړه، او مه کمزوری کېږه، که چېرته درته څه - زیان - ورسېده نو داسې مه وایه: که مې داسې کړي وای، نو داسې او داسې به شوي وو، خو ووايه: د الله تقدير دی او هغه چې څه غوښتل هغه یې وکړل؛ ځکه د (که چېرته) کلمه د شیطان عمل پرانيزي». مسلم روايت کړی. نو هغه ﷺ په هر حالت کې دواړه چارې سره یو ځای کړي دي چې عبارت دي له: گټورو چارو تعقیبول، له الله تعالى څخه مرسته غوښتل، او هغې کمزورۍ ته نه تسلیمېدل چې زیانمنه لټي ده، تېرو وختونو او ترسره شوو چارو ته نه تسلیمېدل چې تر سره شوي او د الله تعالى د پریکړو او تقدير ننداره کول.

او چارې یې په دوو برخه وېشلي دي: یوه برخه هغه دي چې بنده کولی شي د هغې د ترلاسه کولو لپاره هڅه وکړي او یا هڅه وکړي چې یو څه ترې حاصل شي، او یا یې منع کولی شي او یا پکې کموالی راوستلی شي، نو په دې کې بنده خپله هڅه کوي او له خپل رب څخه مرسته غواړي. او بل برخه هغه ده چې دا کار په کې ممکن نه وي، نو دې ته بنده ډاډمن وي، پرې مطمئن وي او غاړه یې ورته اېښودلې وي، او په دې کې شک نشته چې د دې اصل مراعاتول د خوښۍ ترلاسه کولو، اندېښنې او غم لرې کولو لامل ګرځي.

فصل: د الله تعالى ډېر يادول

د سيني د پراخېدو او ډاډمنېدو يو له سترو لاملونو څخه (د الله ډېر ذکر کول دي)، ځکه چې دا د سيني د پراخېدو او ډاډمنېدو او د هغې د اندېښنې او غم په لرې کولو کې ډېر ښه اغېز لري، الله تعالى فرمايلي:

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

﴿...أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

(...خبردار اوسئ چې زړونه خو د الله په یاد ډاډه کېږي).

[الرعد سورت: ایت ۲۸] نو د الله تعالى ذکر کول د دې هدف په ترلاسه کولو کې خورا لوی اغېز لري، کوم چې د ذکر ځانگړتیا بلل کېږي، او هغه اجر او ثواب لري چې بنده يې تمه لري.

د الله تعالى د ښکاره او پټو نعمتونو په اړه خبرې کول، همدا راز، د الله تعالى د ښکاره او پټو نعمتونو پېژندل او یادولو سره، الله تعالى اندېښنې او غمونه لرې کوي، او بنده د شکر کولو لپاره هڅوي، کوم چې تر ټولو لوی او لوړ مقام دی، حتی که بنده د فقر، ناروغۍ، او یا د نورو آفتونو په حالت کې وي. نو که هغه د الله تعالى نعمتونه - چې بې شمېره دي - له هغو کړاونو سره پرتله کړي چې هغه ته رسېدلي دي، دغه کړاونه د هغو نعمتونو سره په پرتله کولو کې هېڅ فیصدي نه لري او د مقایسې وړ نه دي.

بلکه، کله چې الله تعالى بنده لره په بدبختیو او مصیبتونو سره و آزمويي، او هغه يې په صبر، قناعت او تسلیم سره استقبال کړي، نو شدت به يې اسان او پټی به يې سپک شي،

او کله يې چې بنده په صبر او د الله تعالى د اجر او ثواب په تمه وزغمي، نو ترڅه شيان به ورته خواره شي او د اجر د خوږوالي له امله به يې د صبر تريخوالی هېر شي.

له ځانه بنکته بنکته خلکو ته لېدل. په دې حالت کې يو له خورا ګټورو کارونو څخه دا دی چې هغه څه وکړي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يې موږ ته په صحيح حديث کې لارښوونه کړې ده لکه چې فرمايي:

(انْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ أَسْفَلُ مِنْكُمْ وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى مَنْ هُوَ فَوْقَكُمْ فَإِنَّهُ أَجْدَرُ أَنْ لَا تَزِدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ)

«له ځانه بنکته کسانو ته وګورئ او له ځانه پورته کسانو ته مه ګورئ، ترڅو چې د الله تعالى نعمت پر ځانونو سپک او لږ و نه ګڼي». مسلم روايت کړی. نو کله چې بنده دا ستره ملاحظه سترگو ته ونيسي، نو وبه وينې چې هغه د روغتيا او دې ته ورته، او د رزق او دې ته ورته نعمتونو کې د ډېرو خلکو څخه ښه او اوچت دی، که حالت او وضعيت يې هر ډول وي، نو په دې کار سره به يې تشويش، اندېښنه او غم له منځه لاړ شي او د الله تعالى په هغو نعمتونو به يې خوښي زياته شي چې د نورو په پرتله پکې له هغوی ښه دی.

هر څومره چې يو بنده د الله تعالى په ښکاره او پټو نعمتونو، ديني او دنيوي نعمتونو کې فکر کوي، هغه به وګوري چې رب يې هغه ته ډېر ځېر ورکړی او له ډېرو شرونو يې ساتلی، نو پرته له شکه چې دغه کار اندېښنې او غمونه لري کوي، او د نېکمرغۍ او خوښۍ باعث ګرځي.

فصل: د هغو لاملونو د لرې کولو هڅه چې د اندېښنو باعث گرځي، او د هغو لاملونو ترلاسه کول چې د خوښيو باعث گرځي.

له هغو اسبابو څخه چې د خوښۍ موجب گرځي او اندېښنې او غمونه لرې کوي، د هغو لاملونو د لرې کولو هڅه کول دي چې د اندېښنې باعث گرځي، او هغه لاملونه ترلاسه کول دي چې د خوښيو باعث گرځي، هغه په دې شکل چې تېرې شوې سختۍ بايد هېرې کړل شي کومې چې هېڅکله د هغې مخنيوی نه شي کولی، او بايد پوه شي چې د ذهن بوختول پر تېرو سختيو بې گټې کار دی، او دا حماقت او لېونتوب دی، نو هغه د خپل زړه سره مبارزه کوي ترڅو د تېرو سختيو او کړاوونو په اړه له فکر کولو څخه ډډه وکړي او د خپل زړه پر وړاندې مبارزه وکړي چې د راتلونکي فقر، وېرې او نورو کړاوونو په اړه يې له اندېښنو څخه لرې وساتي، کومې چې ويره لري کېدې شي په راتلونکي ژوند کې به ورته پېښ شي. نو پوهيږي چې راتلونکې چارې د خبر او شر، هيلې او دردونو له پلوه نامعلومې دي، او د لوی او حکيم ذات په لاس کې دي، او د بندگانو په لاس کې هېڅ نشته پرته له دې چې د خبر په ترلاسه کولو او د زيانونو د له منځه وړلو لپاره هڅه وکړي، بنده پوهيږي چې که هغه خپل ذهن د خپلو چارو د راتلونکي په اړه له خپلې اندېښنې څخه واړوي او په سمبالولو او اصلاح کې په خپل رب تکيه او توکل وکړي، نو هغه به يې حل کړي، او په اړه به يې ډاډ ترلاسه کړي، نو که هغه دا کار وکړي، زړه به يې ډاډمن شي، وضعيت به يې ښه شي او اندېښنه او خفگان به يې ترې لاړ شي.

دعا کول، د راتلونکو چارو لپاره تر ټولو ګټوره دعا چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به پرې دعا کوله دا ده:

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَالْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»
«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مَعَادِي، وَاجْعَلْ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ».

«يا الله! دين مې راته اصلاح كړه؛ هغه چې زما د چارو ساتنه په كې ده، دنيا مې راته اصلاح كړه؛ هغه چې زما ژوند په كې دى، آخرت مې راته اصلاح كړه؛ چېرته چې زما ورگرځېدل دي، او ژوند راته د هرې بېبګنې د زياتوالي سبب وګرځوه او مرګ راته له هر شر څخه خلاصى وګرځوه». مسلم روايت كړى دى. او همدارنګه د هغه صلى الله عليه وسلم دا وينا:
«اللَّهُمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلَا تَكْلَنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

(اللهم رحمتك أرجو فلا تكلني إلى نفسي طرفة عين وأصلح لي شأني كله، لا إله إلا أنت)

(اې الله! زه ستا د رحمت هيله لرم، نو ما د سترګو د رپ په اندازه هم ځان ته مه پرېږده، او زما ټولې چارې سمې كړه، له تا پرته بل معبود نشته). ابو داود په صحيح سند سره روايت كړى. كه بنده دا دعا په حاضر زړه او اخلاص سره ووايي، په كومه كې چې د هغه د ديني او دنياوي راتلونكي ښه والى

نښتی، او د تر لاسه کولو لپاره یې خپلې هڅې هم جاري وساتي، نو الله تعالی به یې هغه څه ورکړي چې غوښتي یې دي، امید یې ساتلی او د لاسته راوړلو لپاره یې زیار وېستلی وي او اندېښنې به یې په خوشحالی او خوښۍ بدلې شي.

فصل: د تر ټولو ناوړه شونتیاوو اټکل

او د اندېښنو او غمونو د له منځه وړلو لپاره تر ټولو ګټوره لار

دا ده چې که چېرې بنده کومه ستونزه یا کړاو تجربه کړی وي، نو د ستونزې تر ټولو بدې احتمالي پایلې دې په پام کې ونیسي او خپل ذهن د دې احتمالاتو لپاره چمتو کړي، نو کله چې دې ته تیار شو، باید هر څومره چې امکان لري ستونزې دې کمې کړي، نو د دې چمتوالي او هڅو په مرسته به یې اندېښنې او خپګانونه له منځه لاړ شي، او دغه هڅې د بنده لپاره د ګټو د جلبولو او د ضررونو د مخنیوي آسانه لار ده.

نو کله که پرې د وېرې، ناروغیو، فقر او بې وزلۍ اسباب راشي، او له بېلا بېلو محبوبو شیانو څخه محروم شي، نو باید چې تر خپلې وسې یې په ارامۍ سره استقبال کړي او ځان ورسره عادت کړي، ځکه چې د ځان عادتول په نامساعدو شرایطو کې پېښ شوي ستونزې او کړاوونه کموي او د سختۍ شدت یې هم کمېږي، په ځانګړې توګه کله چې تر خپلې وسې ځان د هغې په دفع کولو بوخت کړي، نو په دې توګه ځان منظمول او ګټورې چارې تعقیبول سره یوځای کوي څو د ناخوالو په اړه د فکر کولو مخنیوی وکړي او هڅه کوي چې د ستونزو په وړاندې د مقاومت لپاره خپل ځواک نوی کړي،

په الله تکیه وکړي او بنه باور پرې ولري. په دې کې شک نشته چې دا ډول کړنې لویې گټې لري او د خوښۍ او زړه د خوشحالی لامل گرځي، سربېره پر دې بنده په دې کړنو کې د بیړني او وروسته ثواب هیله لري او دا یوه تجربه شوې خبره ده، او هغه خلک چې دا ډول پېښې یې تجربه کړي ډېر دي.

فصل: د زړه پیاوړتیا او له خفه کېدو او غبرگون ښودلو څخه یې ساتل.

او د زړه د عصبي ناروغیو لپاره، او حتی د جسماني ناروغیو لپاره هم تر ټولو لوی علاجونه دا دي چې: زړه قوي وي او د بدو فکرونو لخوا راوړل شوي خیالاتو او وهمونو باندې نه خفه کېدل او نه ورته غبرگون ښودل دي. او غصه او گډوډي د کړاونو له اصلي لاملونو څخه دي، او که چا د بدبختیو د پېښو او د خوښیو د له منځه تللو په اړه اټکل وکړ، هغه په غمونو، خپګانونو، د زړه او جسماني ناروغیو، او عصبي ویجاړۍ کې ښکیل کېږي چې هغه بیا خپلې بدې اغېزې لري چې ډېری خلکو یې زیانونه لیدلي دي.

په الله جل جلاله توکل، او کله چې زړه پر الله تکیه او توکل وکړي، او د اندېښنو او بدو خیالاتو په مقابل کې تسلیم نشي، او په الله اعتماد ولري او د هغه د رحمت او فضل تمه ولري، نو په دې سره له هغه څخه غمونه او خپګانونه لرې کېږي، او د زړه او بدن ډېرې ناروغۍ له منځه ځي، او زړه ته هغه ځواک او خوشحالي ترلاسه کېږي چې بیانېدلی نه شي، نو څومره روغتونونه د اندېښنو او ناوړه خیالونو له ناروغانو څخه ډک دي، او څومره دغو موضوعاتو ډیری پیاوړي خلک

اغېزمن کړي، سر بېره له ضعيفانو. او څومره زيات دغه کارونه د احمقۍ او جنون سبب گرځيدلي دي، نو محفوظ هغه کسان دي چې الله په خپل رحمت او توفيق سره محفوظ ساتلي او د نفس سره په مبارزه کې يې بریا او توفيق ورکړی وي، ترڅو د زړه د پياوړتيا لپاره گټور اسباب پيدا کړي او اندېښنې پرې دفع کړي، الله تعالى فرمايلي:

﴿...وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

﴿...وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾ (...او څوک چې پر الله بروسه وکړي نو همغه ورته بسنه کوي...) [الطلاق سورت: ۳ آيت] يعني الله تعالى ورته د ده په ټولو ديني او دنيوي چارو بسنه کوي.

نو پر الله توکل کوونکی، د پياوړي زړه خاوند وي چې هيڅ ډول اندېښنې پرې اغېز نه کوي، او پېښې يې نه پرېشانه کوي، ځکه هغه پوهېږي چې دا د نفس کمزوري او د وېرې او کمزورتيا له امله دي چې حقيقت نه لري، او پوهېږي چې الله تعالى هغه کسان چې پر هغه توکل کوي په بشپړه توگه د هغوی لپاره بسندوی دی، نو پر الله باور لري، پر ژمنه يې ډاډه وي، چې له امله يې غم او اندېښنه لرې کېږي، او سختی يې په آسانی، او غم يې په خوښۍ، او وېره يې په امن بدلوي. نو موږ له الله تعالى څخه د روغتيا او د زړه د قوت او ثابت پاتې کېدو دعا کوو او د بشپړ توکل غوښتنه ترې کوو چې الله يې خپلو بندگانو ته د هر ډول خبر او د هر زيان د دفع کولو ضمانت ورکړی دی.

فصل: د نورو د عیبونو پر زغملو د نفس عادتول.

او د نبي ﷺ په قول کې راځي:

«لَا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخَرَ»
«مومن سړی دې له مؤمنې ښځې کرکه نه کوي، که د هغې
یو خوی یې نه خوښېده، بل به یې خوښ شي». مسلم روایت
کړی دی.

دوه ستري گټې:

لومړۍ گټه: د ښځې، کورنۍ، ملګري، او تعامل کونکي،
او هر هغه څوک چې له تاسو سره اړیکه او تړاو لري، د
تعامل لپاره لارښوونه، او دا چې تاسو باید خپل ځان عادت
کړئ او پوه شئ چې هر چا کې به یوه نیمګړتیا، عیب یا څه
شي وي چې تاسو یې نه خوښوئ، که داسې څه دي وموندل،
نو د دې او هغه څه تر منځه پرتله وکړه چې پر تا ورسره
کلکه اړیکه او ورسره په محبت کې پاتې کېدل ضروري دي،
د ښېګڼو په رایادولو او ځانګړو او عامه اهدافو له مخې، او
له بدو څخه یې په سترګو پټولو او نیکو رایادولو، چې پدې
سره ملګرتیا او اړیکه پاتې کېږي او بشپړه ارامي تر لاسه
کېږي.

دویمه گټه: د غم او اندېښنو له منځه وړل او صاف پاتې
کېدل، او د واجب او مستحبو حقوقو پر ځای کولو دوام: او د
دواړو ترمنځ ارامي ترلاسه کول، نو څوک چې د دې
لارښوونې څخه پیروي نه کوي چې پیغمبر صلی الله علیه
وسلم یې یادونه کړې ده - بلکې برعکس، خرابیو ته پام کوي
او د ښېګڼو څخه سترګې پټوي - نو له شک پرته چې هغه ته

به خپگان رسېږي، او د هغه چا ترمنځ چې ورسره اړیکه لري د مینې اړیکې به یې خرابې شي، او ډېری حقوق چې هر یو ورته باید پاملرنه وکړي له منځه ځي.

او ډېری خلک چې لوړ همت لري، د آفتونو او ستونزو پر مهال ځانونه په صبر او ارامۍ عادتوي. خو کله چې د کوچنیو او ساده مسایلو سره مخ شي، خپه کېږي او ژوند یې خړېږي شي، دا ځکه چې هغوی خپل ځانونه د لویو مسایلو په پرتله کوچنیو مسائلو ته پربېنې نو زیات یې ورته رسولی او د دوی سکون یې اغېزمن کړی، خو پریکنده او هوښیار کسان خپل ځانونه د کوچنیو او لویو مسایلو سره عادتوي او له الله څخه د مرستې سوال کوي او ترې غواړي چې دوی خپلو نفسونو ته یوازې پرې نږدې، نو په دې توګه ورته ورته وړې چارې لکه د لویو چارو په څېر اسانېږي. نو نفس یې ډاډه او زړه یې راحت او ارام پاتې شي.

فصل: د غمونو ملتیا نه کول

عقل انسان پوهېږي چې د هغه صحیح ژوند، هغه دی چې د خوښۍ او ارامۍ ژوند وي، او دا چې هغه ډېر لنډ دی، نو باید چې د غمونو او کړاوونو سره یې نور هم لنډ کړي، ځکه دا د صحیح ژوند ضد دی، نو خپل ژوند دې ته نه پریږدي چې ډېره برخه یې د غمونو او کړاوونو په لار کې تېره شي، پدې کې د نېک او بد انسان ترمنځ هېڅ توپیر نشته، خو مومن ته په دې ځانګړتیا کې ډېره لویه عاجله او آجله برخه او ګټه ده.

د الله جل جلاله د نعمتونو او د هغه تکليف پرتلنه چې ور پېښ شوی دی، او دا هم بايد وکړي چې کله هغه ته کومه ناخواله ورسېږي يا هغه څه چې ترې وېره لري، نو هغه دې د نورو دينی او دنيوي نعمتونو سره چې ورته حاصل شوي، او هغه ناخوالي چې ورته پېښ شوي دي سره پرتله کړي، نو کله چې هغه سره پرتله کړي، نو واضح خبره ده چې هغه ډېر نعمتونه چې ورسره دي او هغه ناخوالي، کمزوري او هېڅ نه ښکاري.

او همدارنگه هغه څه چې له زيان رامنځته کېدو څخه يې وېره لري او نور گڼ شمېر احتمالات سره پرتله کوي چې پر مټ يې ځان ژغورل کيږي، او اجازه نه ورکوي چې يو کمزوری احتمال پر ډيرو پياوړو احتمالاتو بريالی شي، نو پدې سره به يې اندېښنه او ويره کمه شي، او په زياته کچه احتمالات په نظر کې نيسي چې کيدی شي له مخې يې زيانمن شي، نو د واقع کېدو په صورت کې يې ځانته د زغم روحیه ورکوي او د هغه څه په مخينويي کې زيار باسي چې پېښ شوي ندي او د هغه څه په رفع کولو او يا يې شدت کمولو کې چې پېښ شوي دي.

د خلکو ازار پر هغوی دی، تر څو چې ته پرې بوخت نه شي. او له گټورو چارو څخه يوه دا ده چې پوه شي تاته د خلکو زيان رسول، په ځانگړې توگه په بدو خبرو، تاته زيان نه رسوي بلکې هغوی ته زيان رسوي، پرته له دې چې تاسو خپل ځان په دې فکر کې بوخت کړئ او دې ته اجازه ورکړئ چې ستاسو پر احساساتو تسلط پيدا کړي، نو په دې حالت کې

دا تاسو ته هم زیان رسوي لکه څنگه چې هغوی ته زیان رسوي، خو که تاسو ورته پام و نه کړ، نو تاسو ته به هېڅ زیان ونه رسېږي.

خپل ژوند په ګټورو فکرونو ښایسته کړه، او پوه شه چې ستا ژوند ستا د فکرونو تابع دی، که چېرې ستا فکرونه د هغو شیانو په اړه وي چې ستا لپاره د دین یا دنیا په برخه کې ګټه لري، نو ستا ژوند به خوشحاله او ښکمر غه وي، او که نه، نو موضوع به بیا برعکس وي.

دا چې معامله د الله تعالی لپاره وي، نه د مخلوق لپاره. او د اندېښنو د لرې کولو لپاره له ټولو ګټور څیز هغه څه دی چې خپل ځان ته عادت ورکړي چې شکر یوازې له الله نه وغواړي، که چېرې ته له هغه چا سره ښېګڼه وکړي چې پر تا حق لري یا له هغه چا سره چې پر تا حق نه لري، نو پوه شه چې دا یو ډول معامله ده چې ته یې له الله سره کوي. نو د هغه چا له شکر څخه بې پروا اوسه چې نیکي دې ورسره کړي، لکه څنگه چې الله تعالی د خپلو ځانګړو خلقو په حق کې فرمایي:

﴿إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوْحَهُ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ۙ﴾
﴿إِنَّمَا نُنْطَعِمُكُمْ لَوْحَهُ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾
(9) (وايي) موږ یوازې د الله د رضا لپاره خواږه درکوو، نه له تاسې بدله غواړو او نه مننه. [الإنسان سورت: ۹ آیت].

او دا په ځانګړې توګه د کورنۍ او اولادونو سره په معاملې کې څرګندېږي، او د دې سره چې ستا اړیکه ورسره څومره قوي وي، نو کله چې خپل ځان ته عادت ورکړي چې بدی له

هغوی څخه لري کړي، نو ته به آرام شي او خپله ارامتيا به ترلاسه کړي، او د آرامۍ يو لامل دا دی چې فضایل واخلی او پر هغوی لکه د رواني غوښتنې له مخې عمل وکړي، پرته له هغه تکلف څخه چې تا په اندېښنه کې اچوي، او ته د فضیلت په ترلاسه کولو کې مایوسه خپلې لارې ته راستون شي، ځکه چې کړه لار دې انتخاب کړې ده، او دا حکمت دی. او دا چې له کړاوونو څخه صفا او خوږې چارې رامنځته کړي، چې پدې توگه د خوندونو صفایي ډېرېږي او کړاوونه له منځه ځي.

په گټورو چارو بوختېدل، نه په زیان رسوونکو، گټورې چارې په ذهن کې وساته او د ترلاسه کولو لپاره یې کار وکړه، او زیان رسوونکو شیانو ته پام مه اړوه؛ ترڅو د هغو لاملونو څخه چې د اندېښنې او غم سبب گرځي، خپل پام واړوي، او د راحتۍ او د نفس د تمرکز په مرسته د مهمو چارو ترسره کولو ته توجه وکړه.

د اوسنیو کارونو پای ته رسول، او له گټورو چارو څخه دا هم ده چې کارونه په وخت سره تر سره شي، او د راتلونکي لپاره ځان فارغ کړي، ځکه چې که کارونه دې په وخت تر سره نه کړي نو پخواني پاتې کارونه به له نوو کارونو سره یوځای شي، او فشار به یې ډېر شي، خو که ټولې چارې په خپل وخت تر سره کړي، نو راتلونکي کارونه به په پیاوړي فکر او عمل ترسره کړي.

له مشورې سره د لومړیتوبونو ترتیب، ته باید له گټورو کارونو تر ټولو اړین وټاکي، او د هغه څه ترمنځه توپیر وکړي چې ستا روح او روان ورته تمایل لري او هغه څه چې

ته يې په کلکه غواړي، ځکه چې د هغې برعکس د ستړيا،
تنګېدا او کړاو لامل ګرځي، دا کار په سم فکر او سمې سلا
مشورې وکړه، ځکه هغه څوک پېښمان شوی ندی چې مشوره
يې کړې ده، او هغه کار سم کړه وڅېړه چې ته يې تر سره
کوي، نو که ګټه دې پکې ولېده او هوډ دې درلوده نو په الله
توکل وکړه، ځکه چې الله تعالی توکل کوونکي بندگان
خوښوي.

والحمد لله رب العالمين.

وصلی الله علی سیدنا محمد و علی آله و صحبه وسلم.

فهرست

- 2.....د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې.
- 2.....د نېکمرغه ژوند لپاره ګټورې وسيلې.
- 2.....ليکنه
- 2.....شيخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي (رحمه الله).
- 2.....سريزه
- 3.....څپرکي: ايمان او نېک عمل
- 10.....فصل: په يوه کار يا ګټورې زده کړې بوختېدل
- 13.....فصل: د الله تعالى ډېر يادول
- فصل: د هغو لاملونو د لرې کولو هڅه چې د اندېښنو باعث ګرځي، او
- 15.....د هغو لاملونو تر لاسه کول چې د خوښيو باعث ګرځي
- 17.....فصل: د تر ټولو ناوړه شونتياوو اټکل
- فصل: د زړه پياوړتيا او له خفه کېدو او غبرګون ښودلو څخه يې ساتل
- 18.....
- 20.....فصل: د نورو د عیبونو پر زغملو د نفس عادتول
- 21.....فصل: د غمونو ملتيا نه کول